

Ālara Madliena

Madlienas pagasta informatīvā lapa

Nr. 279

2015. gada Decembris

Bezmaksas

Balta pasaule kā cerību piepildījums. Cerību pretstats ir vilšanās. Kad notiek vilšanās, tad pasaule klūst melna, skumja, neinteresanta.

Tik neskaitāmi daudz vajadzību, vēlmju, tik daudz izsalkušo, kas jāpabaro, tik daudz izslāpušo, kam vajag padzerties. Ir mūžīgais gaidīšanas režīms par labākiem laikiem, par mīlestību, par labestību, par sapratni, par uzdrošināšanos... Pasaule ir izslāpusi pēc gaismas.

Sniegpārsla nekad nekrīt viena. Tā uzsāk savu ceļojumu no debesīm līdz pat zemei kopā ar citām. Visapkārt ir neskaitāmi daudzas līdzīgas viņai. Arī mēs piedzimstot līdzīgi kā sniegpārslas uzsākam savu ceļojumu. Un visaapkārt, kur vien skaties, ir līdzīgi ceļotāji.

Vai zini kas viņus visus vieno? Vēlēšanās būt laimīgiem un nevēlēšanās ciest. Laime un ciešanas- tāpat kā cerības un vilšanās- ir pretstatī. Un nav neviena cilvēka kurš teiktu: "Es esmu tik laimīgs, jo ciešu..."! Nav... Līdz ar to pil-

nīgi visus cilvēkus uz šīs planētas vieno kopīga vēlme- būt laimīgiem.

Tuvojas Ziemassvētki- cerību laiks. Kaut kā tā sagadījies, ka tieši uz gada beigām cilvēki klūst atvērtāki, labestīgāki, dāsnaci.

Kāds atcerās par saviem ilgi nesatiktajiem tuviniekiem, cits ziedo nauju labdarībai- tiek meklētas dāvanas. Notiek liela rošība, lai iepriecinātu cits citu. Pasaule uz brīdi klūst balta. Sirdī dzimst ticība brīnumam un nav svarīgi kādam. Ticība brīnumam dod cerību labajam, kā mums visiem ļoti pietrūkst.

Balta pasaule kā cerību piepildījums. Ja vien būtu iespējams izbeigt visas pasaules ciešanas, visas pasaules spāpes- uz visiem laikiem...tad arī būtu mūžīgie Ziemassvētki- svētki, kas tumšo pārvērtuši gaišajā.

Lai tev balti un cerību pilni Ziemassvētki un laimīgs Jaunais gads.

Mareks Liepa

Pameklē laimi

Baltajā sniegā!

Pameklē kupenā,

Sniegpārslu ziedā!

Pameklē laimi

Ievzarā balta!

Tikai ne ziedu,

bet sarmas skautā.

Pameklē laimi,

Pilādzī sārtā,

Ogu ķekarā,

Ledū skautā,

Mazajā zīlītē,

Kailajā zara!

Pameklē laimi,

Kamēr tā balta!

(R. Urtāne)

Apsveicam decembra jubilārus

Ludis Markovskis 70

Mārtiņš Jēkabsons 65

Maiga Zosena 65

Sarma Balode 60

Ausma Liepiņa 60

Rasma Vērpēja 60

Edīte Millere 50

Lai katram siksniņš

Mīlas enģelis,
Kas iemāca patiesi mīlēt,
Lai katram siksniņš
Gaismas engelis,
Kas iemāca piedot,
Lai katram siksniņš
Sargeņelis,
Kas palīdz grūtības pārvarēt...
(B. Debejska)

Lai Ziemassvētki ienāk katrā mājā
un ieliksmo katu sirdi!
Noticiet brīnumam, dalieties labajā
un radiet prieku īdzīļvēkos
padarot pasauli gaīšaku.
Madlienas pagasta pāvalde

Kā sasnieg sniegs

pa pārslai, pa pārslīnai vien,
tā lai nāk Prieks
un mirkli aiz mirkliša sienu
un tā katu dien!'
(S. Upesleja)

Atcerieties, ka katu dienu Jūs varat
kādā irdi iedegt prieku ar laipnu
skatu, ar mīlu vārdu, ar labi
izdarītu darbu. Lai Ziemassvētku
miers un gaisma ir Jūsu sirdis!

Madlienas bibliotekas kolektīvs

Tā noskaņa ir netverama,
Ko decembris mums sirdi auž.
Tā plūst no cilvēkiem un namiem,
To piesnigušie meži pauž.
Tā savu roku liek uz pieres,
Kaut dienu dūrainis tik ūss,
Ka blakus skopam saulesstaram
Jau vakarēnu skropstas trīs.
Kas izplaukst dvēselē īkvienā,
Kad Ziemassvētki durvis vērs,
Un lielā prieka vēsts mums zvaigznes
Pār visām gada dienām bērs.
/K. Apšķuma/

Gaišus un priecīgus Ziemassvētkus,
cerībām un idejām bagātu,
laimīgu un satīcīgu Jauno gadu!

Kārla Kažociņa Madlienas
mūzikas un mākslas skolas kolektīvs

Dieva mīlestību var sajust, bet nevar saprast.(J.Rubenis)

Ziemassvētki ir brīnumu laiks. Varbūt tieši tāpēc
šajos svētkos ir liela nepieciešamība pēc miera,
mīlestības un siltuma. Katru gadu, Ziemassvētkos,
Dieva mūsu pasaulē ienāk no jauna- tas ir kā jauns sākums,
jaunas apņemšanās, skaistas iecerēs un kādam jauni
dzīves ceļa meklējumi.

Madlienas kultūras nama kolektīvs, vienojas ar visu cilvēci
šajā brīnumainajā Ziemassvētku laikā, ceļā uz mieru pasaulē
un katras sirds apgaismību.

Mums gribas degt un starot tā,
Kā svecei egles zariņā,
Īkvienam roku noglāstīt
Un laipnu vārdu pasacīt!

Lai Ziemassvētku gaidīšanas laiks nāk ar mirdzumu acīs un dvēselē,
lai atliek laiks zvaigžņu vērošanai un skaitīšanai!
Lai mums katram mazs brīnumums īkdienā un liels brīnumums sirdi!
Lai Jaunajā gadā mēs sajūtam savu Sargeņeli uz pleca, un lai
mums apkārt ir mīli cilvēki!

Madlienas vidusskolas kolektīva vārdā
direktors Edgars Viņķis

Ar gaišām domām gaidām Ziemassvētkus,
Ar sveču liesmām, piparkūkām izrotātus.
Un sirdis sasilditas zvaigznes visiem dalām,
Šais dienās mīlestība nepaies nevienam garām...

Baltas domas un cerības, kas piepildās,
gaišu svētku prieku un mīlestību
vēl VPII "Taurenīša" kolektīvs

Šovakar Latvijas eglēs
Līdzīgas enģeljiem liekas,
lenesot sētā un sirdī
Ziemassvētku balto priekū,
Lai arī Jums un Jūsu mīļajiem
Svētkos pa enģelim tiek !

Pansionāta "Madliena" kolektīvs

Stāvēju, dziedāju....

Novembris latviešiem ir atceres mēnesis. Pieminam savus senčus svečīšu vakarā, svinam Latvijas dzimšanas die-

nu. Visu gadu krājam dziesmas, lai izdziedātu Jāņu nakti. Kr. Barons un viņa darba turpinātāji visu mūžu dziesmas krāja latviešu tautas izdzīvošanai.

Tā nu mēs, muzicējošie madlēnieši atvērām savu dziesmu pūru, latviešu gara maizi, 9.novembra pēcpusdienā. Madlienas vidusskolas zālē bija pulcējies koplīs skaits interesentu. Muzicēja visi klavieru nodāļas audzēkņi un vēl daži draugi. Pēc pasākuma iniciatores Valdas Garūtas ievadvārdiem uzstājās skolotājas Sarmītes Paegles audzēkņi, skolotājai bagātinot priekšnesumus ar tautas dziesmu skandēšanu. Pārliecinoši muzicēja visi topošie šī gada absolventi – Ance Ikauniece, Sonora Sproģe, Beāte Blauburga u. c. Nenobijās pat saslimušās skolotājas Ilvas Kaulačas bērni. Prieks par Dītas un Dagņa Krūmiņu muzicēšanu ar blokflautu un gitaru, un vēl dziedāšanu! Jaunā kolēge Eva Stirāne muzicēja ansamblī ar audzēkni. Daži bija īpaši radoši un izpildīja savas tautas dziesmu apdares - Letīcija Ekkerte, Ruvīns Kiseļovs. Reinis Jurka to veica kopā ar saksofonistu Ralfu Žureviču. Koncerta

pēdējo cēlienu ievadīja lepnā tautas dziesma “Es meitiņa kā rozīte” Jogitas Baltmanes un absolventes Megijas Augustānes atraktīvajā izpildījumā. Divi mazi zēni Jānis Daniels Dolgojs un Richards Špaks spēlēja ansamblī un lika publikai minēt mīklas. Nellija un Diāna viena otrai izpalīdzēja ar dziedāšanu un atskanotajiem dziesmu pavadijumiem.

Mīkla šajā koncertā bija katra nospēlētā dziesma, kas tika atminēta godam. MŪSU BĒRNI PAZĪST LATVIEŠU TAUTAS DZIESMAS!

Koncertu noslēdz “Bēdu manu lielu bēdu”, ko izpilda visi V.Garūtas audzēkņi uz klavierēm, metalofoniem u.c. perkusijām. Visi zālē sēdošie klūst par skanīgu kori un izdzied savu bēdu.

“Stāvēju, dziedāju” – tā nav nejaušība, ka šī dziesma koncertā izskanēja 3 reizes.Kamēr dziedāsim, spēlēsim savas tautas dziesmas latviešu tauta dzīvos!

Valda Garūta
KKMMMS klavieru nodāļas
metodiskās komisijas vadītāja

NOVEMBRA NOTIKUMI „TAURENĪTĪ”

Novembra mēnesis „Taurenītī” bija notikumiem bagāts un interesants.

Pati pirmā 3.novembrī bērnus prieceja māksliniece no Rīgas ar muzikālu izrādi „Rūķenīte Notiņa”. Bēri gan dziedāja, gan dejoja jautro dziesmu pavadījumā.

4.novembrī Peldbaseina atklāšana. Plks.10.00 no rīta visi bēri un pirms-skolas darbinieki pulcējāmies vingrošanas zālē. Ciemos ieradās Madlienas pagasta pārvaldes vadītājs Ojārs Atslēdzīns un Ogres pašvaldības ne-kustamo īpašumu nodaļas speciālists Pēteris Āboliņš. VPII vadītāja Ingrīda Mārtiņa pateicās kungiem par renovēto peldbaseinu. Pēc svīnīgās uzrunas visi devāmies uz peldbaseina telpu, lai grieztu lenu un vērotu peldēšanas paraugdemonstrējumus, kurus mums rādīja 2.klasses skolniece Laura Leitāne. Kā pārsteigums pie bēriem ieradās Pepija, lai kopā ar visiem priečatos par renovēto peldbaseinu.

5.novembrī devāmies uz Ogres kultūras centru „Gada Skolotājs” balvu pasniegšanas ceremoniju, lai sveiktu vadītāju Ingrīdu Mārtiņu ar balvas „Gada Skolotājs 2015” iegūšanu par mūsdienīgu un kvalitatīvu darba organizāciju un vadību VPII „Taurenītī”. Svīnīgo pasākumu vadīja Valdis Melderis un ar jaukiem muzikāliem prikšnesumiem visus prieceja grupa „Framest”.

No 9.-13.novembrim veidojām izstādi „Mans Mārtīngailis”. Šoreiz darbus gatavoja bēri kopā ar skolotājām. Katrs bērns zīmēja, līmēja vai veidoja savu sapņu Mārtīngaili. Darbi izdevās krāsaini un interesanti, par ko

pašiem māksliniekam bija liels prieks.

Nu jau par tradīciju ir kļuvis svīnēt Mārtiņus. Šogad 10.novembrī „Taurenītī” visi lustējās „Mārtīndienas jampadraci”. Mazāko grupu bēri ie-jutās gailīšu, vistiņu un cālēnu lomās, bet vecākas un sagatavošanas grupās bēri pārtapa par Mārtīndienas ķekatniekiem. Saimniece ļoti lepojās ar savu kuplo gaiļu un vistu saimi, kuri prot gan dziedāt, gan dejot. Gaiļiem vajadzēja būt uzmanīgiem, jo ķekatnieki atnākot ciemos pie saimnieces svīnēt svētkus, gribēja gaiļa cepeti, bet vistas savus gaiļus paslēpa drošā vietā. Saimniece uzaicināja ķekatniekus izgatavot gaiļa cepeti, veidojot to kā mākslas darbu no dažadiem dabas materiāliem. Pēc padarītā darba, visi dejoja, dziedāja un gāja rotājās. Svētki tika nosvinēti jautri un lustīgi. Liels paldies vecākiem un skolotājām par sarūpētajiem skais-tajiem un interesantajiem tēriem.

11.novembrī, Lāčplēša dienā,

no rīta, kad bija iecerēts gājiens uz pie-minekli Madlienas atbrīvotājiem, lija lietus, tāpēc vecākas un sagatavošanas grupas bēri ar skolotājām devās gājiensā 15.00, kur pievienojās skolas organizētajam mītiņam.

14. novembrī visi pulcējāmies kultūras nama un jaunrades centrā „O divi” uz Valsts svētkiemveltito svinīgo pasākumu, kurā tika godināti Madlienas pagasta darbinieki, kas mūsu pa-gastā nostrādājuši 20, 30 un 40 gadus. No VPII „Taurenītī” sveicām vadītāju Ingrīdu Mārtiņu ar nostrādātiem 30 darba gadiem un ilggadēju, kvalitatīvu, mērķtiecīgu, radošu pedagoģiskā darba organizēšanu un ieguldījumu izglītības iestādes attīstībā, skolotāju Vinitu Mūrnieci ar nostrādāties 30 darba gadiem un ilggadēju, profesionālu un radošu pieeju pedagoģiskā proce-sa organizēšanā darbā ar pirmsskolas vecuma bēriem un skolotāju Aelitu Lazdiņu ar nostrādātiem 20 darba ga-diem un kvalitatīvu, radošu, prasmīgi organizētu pedagoģisko darbu un ak-tīvu līdzdalību pagasta sabiedriskajā dzīvē. Vēlreiz sveicam!

Uz tikšanos decembrī – Ziemassvētku eglītēs:

15.decembrī:

plkst. 10.00 – „Magonītes” grupa

plkst. 11.00 – „Pienenītes” grupa

plkst. 15.00 – „Saulespuķes” grupai

plkst. 16.30 – „Zvaniņa” grupai

16.decembrī:

plkst. 15.30 – „Vizbulītes” grupai

plkst. 16.30 – „Pīpenītes” grupai

Iveta Sama

Vizbulītes grupas skolotāja

Mana Latvija gadalaikos

8.klase

Latvijā pamazām ienāk ziema – lēnām, nesteidzoties, lai zemi pārklātu ar pūkainu sniega villaini, bet ūdeņiem pārsegstu ledus kristālus. Ziema ir skaista ar baltumu un arī aukstumu. Tad ar maigiem saules stariem Latvijā ienāk pavasaris, lai modinātu zemi no miega un palīdzētu izdīgt mazajiem asniņiem. Kad pasaule ir ziedu rotā un smaržu skurbumā, sākas vasaras laiks, kas priecē ar sauli, siltumu un gaišumu. Līdz ar pirmajām krāsainajām lapām Latvijā iesteidzas rudens, lai zemi pamazām sagatavotu mieram un saslimumam. Aplis ir noslēdzies – no ziemas līdz ziemai.

Ielūkosimies skolēni jaunrades darbos par Latvijas skaistumu visos gadalaikos!

Sniegpārslas ceļojums

Reiz kādā baltā ziemas dienā sniegpārslas bira un bira no mākoņu jūras. Visas bija krāšnas un lielas, bet viena – maziņa un bēdīga. Sniegpārslas lidoja, līdz kādā brīdī atnāca stiprs vējš un mazo aizpūta prom. Sniegpārslīņa virpuļoja pa balto pasauli, un pēkšni viņa sastapās ar šķērsli. Tas bija liels sniegavīrs, kuram viņa uzvirpuļoja virsū.

Pēc brīža, kad sniegpārslīņa pamodās no smagā triecienu, bērnu bariņaplūkoja mazo brīnumu. Kāda meitenīte paņēma to rokās un priecājās. Viņa sniegpārslu aiznesa uz mazu mājiņu, ielikā to iekšā un teica: „Šī mājiņa ir

Pretī saulei tiecas tas,
Pamodīes ir pavasarī's.
Apkārt virmo smaržas jaukas,
Taurenīt's sēž man uz plaukstas.

Morics Ločmelis, 6. kl.

Varavīksnes taurenis

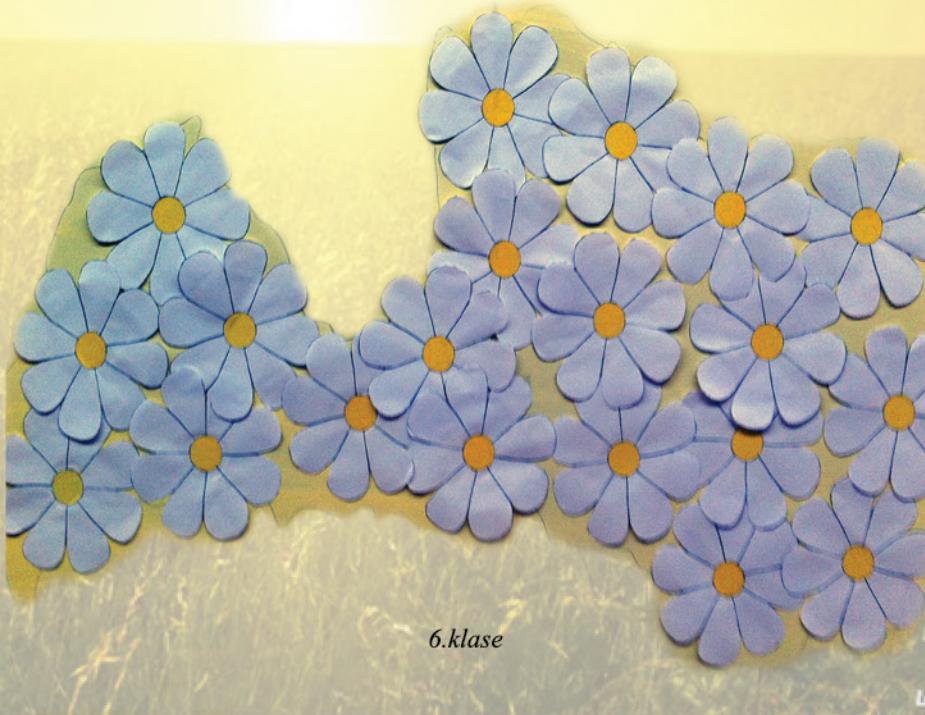
Reiz dzīvoja mazs taurenītis, kas nebija tik skaists kā pārējie. Viņš bija bezkrāsains. Par to pārējie viņu apsmēja. Mazais taurenītis ar māmiņu Raibenīti devās pie dažadiem krāsu speciālistiem, taču neviens nevarēja pateikt, kādēļ taurenītim nav krāsas. Tā nu Raibenīte ar dēlu devās bēdīga mājās.

Kādu dienu sāka līt lietus, bet pa zemojumi nebija beigušies, pārējie taurenī vēl joprojām viņu apsmēja. Liecus līja un līja, bet taurenis, nespējot izturēt pazemojumus, triecās augšup pret mākoņiem. Visi teica, lai taurenītis griežas atpakaļ, bet viņš neklausīja un traucās tālāk. Un pēkšni... Aiz mākoņa parādījās saule un apspīdēja taurenīti. Mazais līdonis bija starp mākonī un sauli, bet pa vidu parādījās varavīksne, kas apspīdēja ar savu spožumu, pārvēršot taurenīti par varavīksnes taurenīti. Viņu nosauca par Varavīksnīti.

Krista Streile, 6. kl.

Taurenis

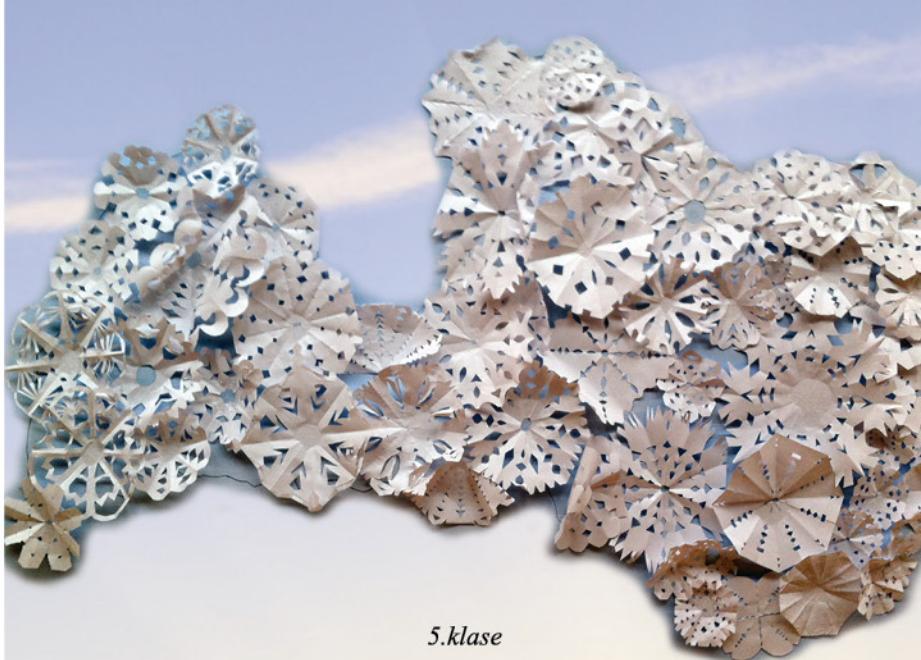
Varavīksnes krāsās viss
Ir mans mīlais taurenis.
Saules staros spārni zaigo,
Tas plivinās pa vēju maigo.

6.klase

Mana Latvija gadalaikos

Vasaras gaidās

Sāk ziedēt krašņās tulpes. Jau jūtu vasaru, kaut skola vēl nav beigusies. Dienu pēc dienas es gaidu vasaru, kad saule uzsildīs mūsu zemi un ūdenus. Ilgojos pēc stārkū klaboņas norita un logā iespēdējuša saules stara, kad miegs vēl acīs. Vēlos priecāties saulgriežos, kad var lēkt pār ogļu sakarsušo ugunskuru. Lai cik savādi tas nebūtu, gaidu nejaukos odus. Gribu vērties ozola zaļajās lapās un piemājas ziedošajā plavā. Vēlos just tveici pār sārtajiem vaigiem. Gribu visu dienu zvilnēt saules staros, sajust vasaras smaržu, puķes, prieku un bezrūpību...

Linda Smilškalne, 7. kl.

Vasara

Vasara, vasara,
Vasara mana.
Saulaina, silta,
Piedzīvojumiem pilna.

Apkārt kñada,
Bērni skrien.
Ziedu pilnās
Plavās brien.

Jūra šalc,
Saule spīd.
Laimīgi dzīvojam
Latvijā savā.

Kristīne Jankava, 7. kl.

Pasaka par kļavas lapu

Reiz sensenos laikos dzīvoja sar-

kanīgi dzeltena kļavas lapa, ko sauca par Dzeltīti. Viņai bija vecmāmiņa un vectētiņš. Dzeltīte kā parasti devās pie vecvecākiem, lai tos apciemotu. Meitenīti sagaidīja uztraukusies vecmāmiņa un pavēstīja bēdīgu ziņu par vectēvu. Viņš esot saslimis. Ja nedabūšot orhidejas ziedu, vecco vīru nevarēšot izārstēt. Dzeltīte ļoti nobijās, taču viņa apņēmās to sameklēt. Kļavu lapa izskrēja no vecvecāku mājas, aizdevās līdz jūrai, apsēdās smiltīs un sāka pa rokām tās bārstīt. Pēkšņi Dzeltīti uzrunāja mazs zirnekļitis Pikiņš, un kļavas lapa izstāstīja savas bēdas. Pikiņam palika

Dzeltītes žēl, un zirneklis nolēma palīdzēt. Pikiņš bija laimes nesējs. Abi devās meklēt orhidejas ziedu, līdz ie-gāja biezā mežā. Pikiņš teica, ka zina, kur atrodas brīnišķīgā puķe. Ieraudzījis lielu akmeni, zirneklis sacīja: „Lūk, aiz šī akmens ir orhidejas zieds!” Dzeltīte pateicās par izpalīdzēšanu. Abi gāja pie kļavu lapas vecvecākiem, lai iedotu vectēvam brīnumainās zāles. Vīrs pateicās Dzeltītei un Pikiņam. Vectētiņš atveselojās. Kļavu lapa un zirneklis palika draugi uz mūžu.

Līga Liepiņa, 8. kl.

Pasaka par kļavas lapu

Reiz dzīvoja divas sārtas kļavu lapas. Tās jautras virpuļoja vējā, smējās, saukstējās. Pat dejodamas skrēja, smiedamās par lielo draugu rietumvēju. Tad kādā jaukā rudens dienā laukā pie sārtajām kļavu lapām atsteidzās grābeklītis, kurš, biedēdams lapas, nāca izjaukt nebēdnīgo stāstu, taču lapas smiedamās teica: „Nebūs, nebūs, grābeklīti, tev mūs samest kaudzē glīti!” Tā nu tas bija: lapas sārtās, vēja rautās, griezdamās pēdējā deja, uzvirpuļoja augstu gaisā, smējās, ka grābeklītis palika muļķa lomā, nesamezdams tās kaudzē. Sārtās kļavu lapas virpuļoja, virpuļoja, līdz pienāca skarbi aukstā ziema. Lapas apsniga, sasala, klusībā teikdamas: „Tiksimies nākamajā rudeni!”

Elīna Vosveniece, 8. kl.

Turpinām publicēt Madlienai vidusskolas absolventu atmiņu stāstus, kurus aizsākām augusta mēnesī. Pie lasītājiem jau aizceļojuši astoņi stāsti. Decembra mēnesī aicinām iepazīties ar Initas Jurciņas (Bindemanes) un Guntara Brāla atmiņām.

Skolā pavadīts brīnišķīgs laiks

„Skola. Mana skola. Jau kopš tā septembra rīta, kad es, bailīgs skukēns, cieti nopītām bīzelēm, kāpu tavā kalnā. Mazliet aplupusi, nedaudz noskumusi un varbūt pavisam pelēka. Taču mana. Es nevaru tevi izslēgt no sava ceļa. Tu esi tas slieksnis, kuram man jāpārkāpj, tās durvis, kuras jāatver pavisam drīz – jāatver durvis uz pasauli,” tā nu jau vairāk nekā pirms 20 gadiem Ogres 1.vidusskolā rakstīja kāda mana 12. klases audzēkne. Ogres 1.vidusskola bija mana pirmā darba vieta pēc studijām LU Pedagoģijas fakultātē latviešu valodas un literatūras specialitātē, kur esmu ieguvusī arī magistra grādu.

Mans celš Madlienai skolas kalnā sākās 1973. gada 1. septembrī. Esmu Madlienai vidusskolas 1984. gada 10.

izlaiduma absolvente. Brīnišķīgās sākumskolas skolotājas Dainas Līdakas uzraudzībā aizvadīti pirmie trīs skolas gadi, kuru laikā tika uzkrāts gana stabils zināšanu pamats. Mūsu skolotāja, zinoša, prasīga, saprotīga, vajadzīgos bīržos pat barga, bet, manuprāt, ļoti talantīga, kuru līdzīgi man noteikti atceras daudzi viņas bijušie audzēkņi. Tieši viņa mūs spēja saliedēt kā draudzīgu kolektīvu jau sākumskolas klasēs. Tādi mēs nemainīgi bijām arī turpmākajos skolas gados.

Iesākto prasmīgi turpināja toreiz vēl tikko skolotājas gaitas sākusī jauņā latviešu valodas skolotāja Silvija Tutāne. Mēs bijām viņas pirmā audzināmā klase. Tāpat kā skolotājas D. Līdakas dvīņi, arī klases audzinātājas mazie dvīniši auga kopā ar mums. Var-

būt tieši tādēļ ģimeniskums, mīlums un iejūtība bija jūtama audzināšanas procesā. Mēs visi kopā bijām kā liela ģimene. Pēc raksturiem ļoti atšķirīgas personības, nebūt ne tie paklausīgākie un piekāpīgākie, bet mūsu audzinātājas lieliski tika ar visu galā. Man visspilgtāk atmiņā palikušas skolotājas S. Tutānes literatūras stundas. Interesants jaunās vielas izklāsts, stingrība uzdotā atprasīšanā, bet jo īpaši citātu pārbaudē – gan mutvārdos, gan rakstos. Nošpikot bija sarežģīti. Neviens sacerējums nedrīkstēja būt bez vismaz trim, četriem spilgtiem autoru domu graudiem. Šī no skolotājas mantotā pieredze jau vairāk nekā divdesmit gadus noder arī manā pedagoģiskajā darbā. Domāju, ka mana izvēlētā profesija ir saistīta tieši ar skolotājas S. Tutānes spilgto personību un viņas autoritāti audzēkņu vidū. Atceros, kā itin bieži sēdējām pēc stundām klases audzinātājas kabinetā, pārrunājām ikdienas notikumus, kā arī uzticējām viņai savus privātos pārdzīvojumus, ko bieži nestāstījām vecākiem. Protams, palīdzējām labot arī burtnīcās rakstīto! Tas ir darbs, kurš, kā zināms, latviešu valodas skolotājam netrūkst.

Ar skolotāju S. Tutāni kopā bijām no 4. līdz 11. klasei. Daudz dažādu piedzīvojumu bijis šajā laikā: uzvaras slavenajās ierindas skatēs, politisko dziesmu un dzejoļu konkursos, kopējs darbs sovhoza biešu laukos un, protams, brīnišķīgās ekskursijas gan pa Latviju, gan uz citām, toreiz draudzīgajām padomju republikām. Par pašu noplīnīto naudu devāmies uz Sanktpēterburgu (toreiz Ļeņingradu),

(turpinājums 7. lappusē)

Iidojām uz Azerbaidžānas galvaspilsētu Baku. Skaisti!

Ar lielu prieku atceros arī braucienu uz saulaino Armēniju. Togad mācījos 8. klasē, kad man un vēl deviņiem skolas labākajiem audzēkņiem bija iespēja doties tālajā ceļojumā uz Diližānas pilsētu, kuras skola bija viena no mūsu mācību iestādes sadraudzības partnerēm. Jutāmies droši skolotāja Fridriha Funknera stingrajā pārraudzībā. Paldies arī skolotājai Antonijai Mikštai par skolēnu prasmīgu iesaistīšanu aizrautīgajā darbā tautu draudzības jomā! Lieliskie draudzības festivāli Madlienā līdz šai dienai palikuši spilgtā atmiņā!

Kā izcilu mūsu skolā vēl gribētos minēt sporta sekcijas darbu. Jau no sākumskolas gadiem skolotājs Andris Šrāders panāca, ka fizkultūras stundas kļuva gaidītākās gandrīz visiem audzēkņiem. Skolotāja Jevgēnija Liepas ierašanas Madlienā vēl vairāk pastiprināja jau tā sportot griboso skolēnu vēlmi brīvo laiku pavadīt kādās sporta nodarbībās. Skolotāju entuziasms lika ne tikai talantīgajiem, bet arī nevarāgajiem, par kādiem daudzus drīz vairs saukt nevarēja (to skaitā arī mani), aizrauties ar sportu.

Skolas sporta zāle, stadions, manēža, baseins, slēpošanas trases – liepliskas vietas, ar kurām saistās Madlienā pavadītais laiks. Turklāt, protams, pieejamas kvalitatīvas prāta izglītības iespējas. Vēl šodien īpašā atmiņā skolotājas Valentīnas Caunes aizraujošais

Ja nekļūdos, tas notika 1973. gada 4. augustā... Bija silts un kluss svētdienas vakars, no Madlienes estrādes skanēja mūzika, un mūsu ģimene nesa mantas jaunajā dzīvoklī elektrīku mājās. Vēlāk uzzinājām, ka tā mūzika bija no kapusvētku balles... Tēvs, elektriķis, bija atradis darbu Centrālo elektroisko tīklu Madlienes iecirknī. Kopš manas dzimšanas (1957) viņš strādāja Saldus rajonā uz Cieceres upes mazā hidroelektrostacijā, kuru slēdza 1973. gadā. Šķiet, vecākiem bija doma pārcelties tuvāk Rīgai, lai nākotnē dēli varētu doties studēt uz galvaspilsētu.

Saldus rajonā beidzu Lutriņu astoņgadīgo skolu. Protams, nolēmu, ka mācības jāturpina vidusskolā. Un

Skolā pavadīts brīnišķīgs laiks

vēsturisko notikumu izklāsts, Ainas Šrāderes algebras un ģeometrijas pāsniegšanas prasmīgās metodes, Māra Siliņa radošums un stingrība, mācot ķīmijas sarežģītās gudrības. Paldies arī visiem citiem mūsu skolotājiem!

Šobrīd dzīvoju Salaspilī. Strādāju Salaspils 2. vidusskolā. Integrēju citta tiešus latviešu sabiedrībā un interešu izglītības ietvaros vadu dam bretes pulciņu. Audzinu divas meitas, kuras nu jau ir studentes. Vecākā meita pēc Jāzepa Medīja Rīgas Mūzikas vidusskolas Diriģēšanas nodaļas beigšanas nolēmusi pamēģināt savas spējas citā jomā un tagad ir LU Sociālo zinātņu fakultātes Politikas zinātnes 2. kura studente. Šobrīd viņa papildina savas zināšanas Itālijā Dženovas universitātē. Jaunāko meitu saista mediji un komunikācijas, šīs zinības viņa nolēmusi apgūt Anglijā Koventrijas universitātē, un nu jau gatavojas pirmajai sesijai šajā augstskolā.

Bīrvajā laikā dziedu Salaspils jauktajā korī „Lōja”. Kopā ar šo kolektīvu piedalos seno līvu tradīciju izzināšanā un popularizēšanā. Aizrauj lībiešu vēsture un kultūra, kā arī mēģinājumi apgūt šo skanīgo (diemžēl jau gandrīz zudušo) valodu. Mācoties senās amatu prasmes, esam sev darinājuši lībiešu arheoloģiskos tautastērus. Darbojoties šajā kolektīvā, ir bijusi iespēja koncertēt daudzās Latvijas pilsētās un pagastos, doties arī ceļojumos pa skaistām Eiropas zemēm. Koris „Lōja”

ir piedalījies konkursos un festivālos pat Maķedonijā un Gruzijā. Šobrīd no pietni gatavojamies startam starptautiskajā koru konkursā Itālijas pilsētā Riva del Garda.

Iespēja redzēt glezna inas Eiropas vietas ir arī, pateicoties vīra, tālbraucēja, profesijai. Esam uzbraukuši Alpu un Pireneju virsotnēs, kur tūristu autobusus diez vai vestu. Ekstrēmi, bet skaisti!

Prieks, ka dziesmas mīlestību ir pār mantojuši mani bērni, jo arī meitas ir līvu kora dalībnieces. Domāju, ka vērtības, kas ģimenē ieaudzinātas paaudžu paaudzēs, ir neatsverama garīgā bagātība. Mani vecāki taču arī vēl joprojām ir aktīvi muzicētāji Madlienas pagastā! Brīdis, kad stāvi lielajā Mežaparka estrādē Dziesmu svētku kopkorī un zini, ka turpat līdzās dziesmā vienojas mana, manu bērnu, vecāku, brāļu un māsas skanīgā balss, rada pārliecību un tīcību dzejnieka Ausekļa teiktajam: „Tautu izglābs dziesmu gars!“

Savai skolai novēlu ilgu mūžu, rados un savu darbu mīlošus pedagogus, zinātārus audzēkņus un cieņu pret savas tautas, savas zemes un savas skolas bagāto vēsturi un tradīcijām. Lai skolas tagadējiem audzēkņiem pēc vairāk nekā 30 gadiem un vēl ilgāk par skolā pavadīto brīnišķīgo laiku būtu tikpat gaišas atmiņas kā man!

Inita Jurciņa (Bindemane)

Vien trīs gadi...

Madlienā bija vidusskola! Esmu viens no 1976. gada 2. izlaiduma absolventiem. Atceros, ka ar brāli Uldi (viņš ir divarpus gadu jaunāks par mani) pirms skolas gaitu uzsākšanas piedalījos apkārtnes uzkopšanas talkā, kur tad arī notika pirmās sarunas ar vietējiem „iezemiešiem“. Tagad, atskatoties atpakaļ, varu teikt, ka pirmās sajūtas, ierodoties Madlienā, bija tramīgas: jauna vide, jauna skola, jauni draugi – kā nu būs? Bet viss notika pats no sevis: sākās skola ar savu ritmu, un jaunajā vietā dzīve turpinājās.

Klasē bijām trīs puikas, kas kopā beidzām vidusskolu, bet vismaz piecīreiz vairāk meiteņu! Viens no zēniem bija dzimis vienā gadā un vienā

dienā ar mani (mēs aizvien šajā dienā viens otru apsveicam). Komandu sportā, kad bija jācīnās pieciem pret pieciem, mums, trim zēniem, piebiedrojās divas meitenes. Un nekas – cīnījāmies!

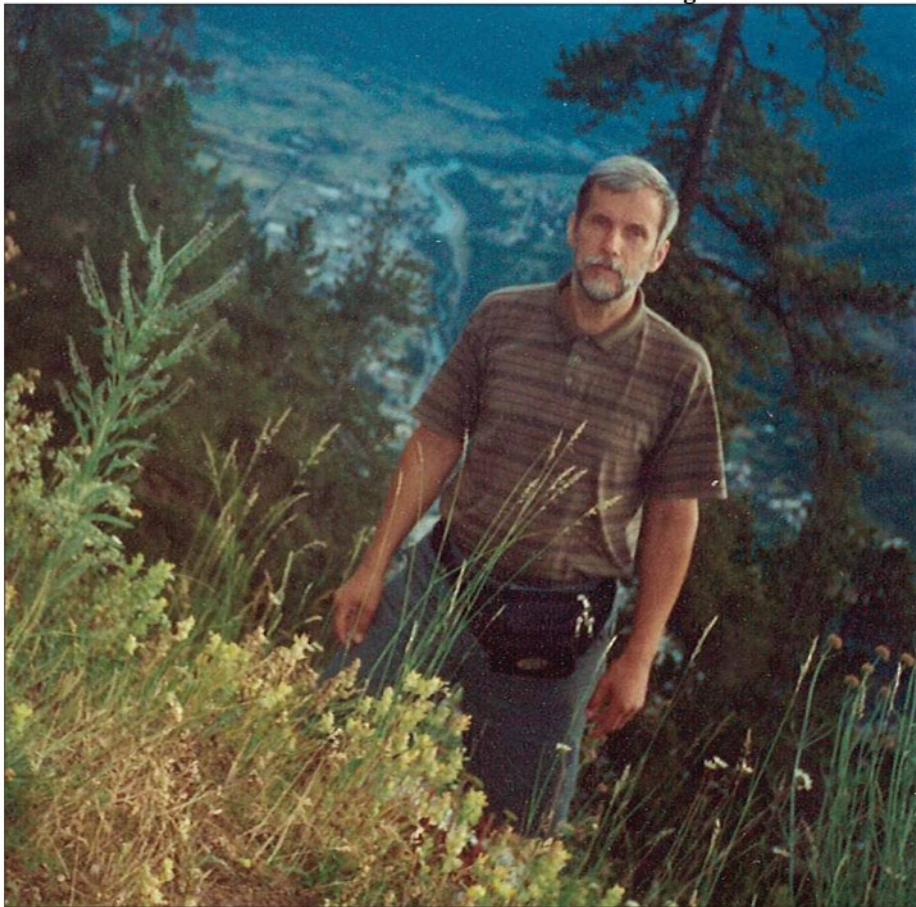
Turpinot stāstīt par sportu, jāsaka, ka skolotājs Andris Šrāders mūs kārtīgi „dresēja“. Bez obligātās programmas man īpaši patika badmintonu spēle, kurā veicās tik labi, ka es pat kļuvu par vidusskolas čempionu, arī augstskolā visus piecus gadus spēlēju badmintonu.

Savukārt skolotāja Aina Šrādere mani „dresēja“ kultūras nama jauniešu deju kolektīvā. Vēl tagad atceros, ka tik taisna mugura kā toreiz

(turpinājums 9. lappusē)

Vien trīs gadi...

man nekad vairs nav bijusi! Pateicoties skolotājai A. Šrāderei, pirmo un pēdējo reizi piedalījos Dziesmu un deju svētkos, kā arī kopā ar deju kolektīvu pabiju ekskursijā uz Melno jūru.

Skolotājs Fridrihs Funkners mācīja tādu „padomisku” mācību priekšmetu kā „militārā apmācība”. Piemēram, izjaucām un likām uz laiku kopā Kalašnikova automātu. Latviešu valodas un literatūras stundu ietvaros staigājām pa „Zaļās zemes” varoņu takām Skrīveros, kā arī braucām uz Pum-pura muzeja svētkiem Lielvārdē.

Vasarās (žēl, ka divas vien bija!) strādāju padomju saimniecības „Madliena” meliorācijas brigādē. Purvā plēsām sūnu, ar kuru pēc tam vīri tranšejā nosedza drenu cauruļu savienojuma vietas. Citu vasaru kopā ar klassesbiedru Edmundu (viņš jau brauca ar motociklu ar blakusvāģi) un skolotāju Oskara Cināta dēlu Andri uz tā motocikla trijata braucām tirīt meliorācijas sistēmas kontrolakas.

Edmunds bija „ķeneris uz mociem”! Viņš tos ķīlēja sovhoza darbnīcas kopā ar īstajiem motokrosa vīriem, kuri piedalījās sacensībās (Madlienā uz Plāteres pusē kādreiz bija arī mototrase). Darbnīcas bija blakus elektriku-

mājām, un es arī uz turieni piestaigāju kā „piektais ritenis”...

Skolas gados sāku rakstīt pantījus, saukt to par dzeju būtu par skaļu. Tos drukāja Ogres rajona avīzē, vēlāk, studiju gados, arī laikrakstā „Padomju Jaunatne” un žurnālā „Liesma”. Nolēmu, ka varbūt jāstudē žurnālistos. Devos uz rajona laikraksta redakciju mācīties rakstīt. Ogrē mani tomēr atvēsināja: rakstīt var vienmēr, labāk mācies īstu profesiju. Paklausīju.

Un tā nu es, 11. klases skolnieks, ierados Rīgas Politehniskajā institūtā uz atvērto durvju dienām meklēt savu profesiju. Vilku ar pirkstu pāsaraku, līdz apstājos pie uzraksta – autoceļi. 1981. gadā pabeidzu institūtu ar inženiera-celtnieka diplomu autoceļu specialitātē.

1981. gads bija visnotaļ nozīmīgs manā dzīvē – šāvu vairākus zaļus uzreiz. Vispirms „izgāju pie sievas”, kuru satiku vilcienā „Aizkraukle–Rīga”. Viņa liktenīgi iekāpa Lielvārdes stacijā, lai dotos uz savu studentu celtnieku vienību, tāpat kā es devos uz savējo. Sieva kļuva par ārsti. Tā paša gada rudenī sāku darbu par ceļu uzraudzības inženieri lekšlietu ministrijas Valsts autoinspekcijas pārvaldē, vēlāk pārgā-

ju darbā par satiksmes organizācijas inženieri uz Rīgas pilsētas lekšlietu pārvaldes Valsts autoinspekcijas nodalū. Sāku kā milicijas leitnants, bet beidzu dienestu iekšlietu sistēmā kā majors. Brīnumainā kārtā kā jaunais speciālists tiku pie sava dzīvoļa Rīgā, pirms tam dzīvoju pie sievas vecākiem Lielvārdē un katru dienu ar vilcienu mēroju ceļu uz Rīgu un atpakaļ.

Kad nodibināja Ceļu satiksmes drošības direkciju, desmit gadus tur biju ceļu uzraudzības daļas vadītājs, bet pašlaik strādāju analogā amatā valsts akciju sabiedrībā „Latvijas Valsts ceļi”.

1982. gadā piedzima meita Ramona, kura mums tagad jau dāvājusi divas mazmeitas – Kerija mācās Franču liceja 2. klasē, bet Simona drīz sāks iet bērnudārzā. Meita atsāks tirdzniecības menedžeres darbu fabrikā „Laima”. 1987. gadā piedzima dēls Renārs, kurš tāpat kā es ir autoceļu inženieris un strādā Rīgas domes Satiksmes departamentā.

Jau gadu desmitiem mūsu ģimenes hobījs ir ceļošana. Kopš 1996. gada, kad tikām pie sava pirmā auto, ceļojam kopā ar bērniem, izmantojot esperanto valodas priekšrocības (esperanto valodu iemācījus laikā, kad strādāju „iekšlietās”), varam nakšņot pie esperantistiem, kuri savukārt pēc tam brauc ciemos arī pie mums.

Tagad esam palikuši divi ceļotāji vien, bet aug jaunā ceļotāju maiņa. Ar Keriju šogad trijata pabijām Franciju (un ne tikai), jo mazmeitai jāsāk praktiski pielietot franču valoda. Francija bija, ir un būs mūsu mīļākā valsts, kuru apmeklēsim katru gadu tāpat kā līdz šim.

Vēlos pateikt, ka šie trīs Madlienās vidusskolā pavadītie gadi izveidoja mani par to, kas es esmu. Paldies, skola! Madlienās vidusskola kā gaismas pils stāv kalna galā uz stipriem pamatiem. Lai skolotājiem nekad nepiekrust spēka dot zināšanu gaismu, bet skolēniem – šo gaismu vienmēr paturēt sirdīs!

Pārlasot sākumā rakstītās rindas, skumji atzīt, ka tagad kapusvētki un svecīšu vakari ir tās dienas, kad esmu Madlienā, kapsētā, kur guļ mani vecāki...

Guntars Brālis

Tas teātra mākslas bērns ir piedzimis...

"Tas mākslas bērns ir piedzimis un tagad mēs to nododam jūsu rokās..."(D.Cauka)

Teātra izrāde "Madlienās baznīcas torņa cēlejs" jau piedzīvojusi pirmizrādi un pirmo viesizrādi.Uzveduma aktieri gada garumā labi iepazinuši Madlienās kultūras nama skatuvi un nu jau iemēģinājuši arī Ogres kultūras centra skatuves plašumus. Izrādes tapšanas laikā aktieru trupa ir kļuvuši par lielu ģimeni un labiem draugiem. Tāpēc ikvienu uzveduma aktieri mēs vēlamies saukt par mūsējiem, jo ar viņu palīdzību Madlienās vārds tiek daudzināts un nests gaismā. Mēs, Madliena, dziļi novērtējam Ķeipenes, Suntažu un Lauberes pagasta dalību "Madlienās baznīcas torņa cēlejs" projekta. Ir pierādījies, ka apvienojoties, mēs varam sasniegt neiedomājamus mērķus, likt ieraudzīt mūs un rēķināties ar mums. Šādi sadraudzības projekti noteikti turpināsies un Madliena būs tikpat atsaucīga saviem kaimiņu pagastiem.

Režisora un izrādes veidotāju sirdīs šobrīd valda miers un prieks vienlaicīgi. Miers, jo darbs ir paveikts un

cerības īstenojušās. Savukārt prieks par mākslas bērnu, kuru atzīst, novērtē un gaida atplestām rokām. Teātra uzvedums "Madlienās baznīcas torņa cēlejs" ir izvirzīts amatierteātru gada izrādei, kas notiks 2016.gada 14. februārī Lielvārdē. 2016. gada 31. janvārī teātra izrāde viesosies Suntažos un visa gada garumā noteikti būs viesizrādes tālākos un tuvākos novados.

"Madliena baznīcas torņa cēlejs" izrāde būs redzama:

Pilna izrādes pārraide - televīzijas kanālā ReTV12. decembrī plkst.22:00
(Pieejams Lattelecom virszemes bezmaksas apraidē, interaktīvajā TV un kabeļoperatoru paketēs)

2016.gada 31. janvārī Suntažu kultūras namā

2016. gada 14. februārī Lielvārdes kultūras namā – amatierteātru gada izrādes skatē

Par nākamajām izrādēm un viesizrādēm sekojiet informāciju

Grāmatas atvēršanas svētki Madlienā

Grāmata par komponista Kārli Kažocinu ir veidota no vairākiem dokumentiem un fotogrāfijām. Tā sākās ar viņa dzīves aprakstu, kura ietver mazdēļam Jānim Kažocinam un Madlienā skolotājai Zintai Saulītei. Grāmata makete tika izveidota un iespiesta SIA „Digitālā Pele” tipogrāfijā Ogrē.

KĀRLA KAŽOCINA
KOMPONISTA
DAILRADES MANTOJUMS

26.novembra pievakarē bija ievietoti foto uzņēmumi no ģimenes albūma, atrasti citātī par K.Kažocīnu no viņa laikabiedriem un apkopoti komponista biogrāfiskie dati. Laika gaitā unikālie kopētie materiāli, kas vēl nekad nav izdoti vai publicēti, zaudējuši kvalitāti. Bija pienācis pēdējais laiks šo kultūras mantojumu atjaunot, izmantojot mūsdienu tehnoloģijas. Lai to izdarītu, bija nepieciešams finansējums. Iespēja radās šī gada pavasarī.

Grāmata izdota, pateicoties Ogres novada pašvaldības finansējumam, kas piešķirts Ogres novada pašvaldības rīkotā projektu konkursa „Radoši – Aktīvi – Darbīgi – Izglītojoši – Ogres novadam!” („R.A.D.I. - Ogres novadam”) atbalstītajam projektam „Komponista Kārla Kažocīna daiļrades mantojuma saglabāšana”.

26.novembra pievakarē bija ievietoti foto uzņēmumi no ģimenes albūma, atrasti citātī par K.Kažocīnu no viņa laikabiedriem un apkopoti komponista biogrāfiskie dati. Laika gaitā unikālie kopētie materiāli, kas vēl nekad nav izdoti vai publicēti, zaudējuši kvalitāti. Bija pienācis pēdējais laiks šo kultūras mantojumu atjaunot, izmantojot mūsdienu tehnoloģijas. Lai to izdarītu, bija nepieciešams finansējums. Iespēja radās šī gada pavasarī.

Mūsu novadnieks - Kārlis Arturs Kažocīns – komponists, diriģents, pedagoģs un mūzikas kritiķis – sava īstā mūža laikā paguva uzrakstīt vien dažus desmitus kora dziesmu, solodziesmu un klavierminiatūru. Tomēr latviešu mūzikas vēsturē viņa vārds ir nozīmīgs, pateicoties kora dziesmai „Kā gulbji”.

Jau 1996.gadā Kārla Kažocīna dēls Indulis Kažocīns, reizē ar atļauju nosaukt Madlienās mūzikas skolu Kārla Kažocīna vārdā, dāvāja mapi ar tēva dziesmām un skaņdarbiem. Starp K.Kažocīna rokrakstā saglabātajiem nošu materiāliem

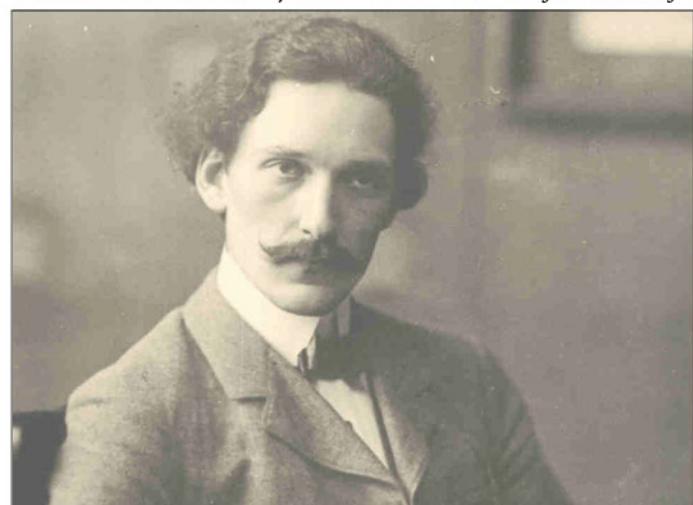
nā izmantoti Ogres novada pieejamie resursi, atbalstot vietējos uzņēmējus. Projekta palīdzēja īstenot Madlienās kultūras nama vadītājs Viesturs Lazdiņš un K.Kažocīna Madlienās mūzikas un mākslas skolas skolotāja, komponiste Vineta Līce. Liela pateicība par uzticēšanos un atbalstu arī Kārla Kažocīna mazdēlam Jānim Kažocīnam un Madlienās vidusskolas skolotājai Zintai Saulītei. Grāmata makete tika izveidota un iespiesta SIA „Digitālā Pele” tipogrāfijā Ogrē.

Grāmatā apkopota Kārla Kažocīna biogrāfija, daiļrades raksturojums, skaņdarbu saraksts, 19 dziesmu un skaņdarbu nošu materiāls, kā arī komponistes Vinetas Līces divas parafrāzes klavierēm, vijolei un flautai par K.Kažocīna klavieru miniaturu „Slimā sirds” un „Sapņi” tēmām, kuras kā pirmsatskaņojumu atskaņoja mūsu skolas pedagoģi Eva Stirāne, Rūdolfs Bahmanis un Juris Gailītis. Grāmatas atvēršanas svētkos akcentējām Kārla Kažocīna devumu latviešu kultūras dzīvē, pieminējām nozīmīgākos notikumus viņa biogrāfijā, kā arī dalījāmies pieredzē, kā katram no projekta iesaistītajiem veicies to īstenot. Izskanēja arī

K.Kažocīna kora dziesmas gan klausoties ierakstu, gan skolas 1.-3. un 4.-8. klašu apvienoto koru izpildījumā diriģentes Līgas Dziedātājas vadībā, kā arī muzikālu sveicienu atskānoja Ernests Valts Cīrcenis. Dažkārt grūti izšķirt, vai skolas panākumus sekmē Kārla Kažocīna vārds skolas nosaukumā, vai Kārlis Kažocīns tiek celts cieņā reizē ar skolas panākumiem. Pasākuma noslēgumā sveicām mākslas nodaļas audzēkņus un skolotāju Vinetu Kazeku ar tikko atsūtītajiem diplomiem, kuri iegūti piedaloties mākslas studijas „Raibulis” rīkotajā starptautiskajā bērnu un jauniešu mākslas izstādē.

Projekta īstenošanas rezultātā ir saglabāts kultūrvēsturisks mantojums. Grāmata par Kārli Kažocīnu un viņa daiļrades apkopojums, kā dāvinājums papildinās Ogres novada vispārizglītojošo skolu, mūzikas skolu, bibliotēku un kultūras iestāžu metodisko materiālu klāstu, kas noderēs kultūras mantojuma nodošanai nākamajām paaudzēm un kuplinās koru un citu izpildītāju repertuāru gan komponista 130.jubilejā 2016. gadā, gan arī ilgtermiņā.

Vita Ervalde
Projekta vadītāja

Grāmatas tapša-

Madlienas vidusskola lepojas

Rudens Madlienas vidusskolā ir aizritējis darbīgs un veiksmīgs. Mācību iestāde atzinīgi novērtēta dažādos konkursos un pasākumos. 30. oktobrī skolas direktors Edgars Viņķis un arodkomitejas priekšsēdētaja Daiva Lūse piedalījās Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrības (LIZDA) pasākumā, kurā saņēma skolas kolektīvam piešķirto Atzinības rakstu par darba devēja atbalstu cienīgu darba apstāķu nodrošināšanā pedagoģiem, kā arī UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas Atzinību par draudzīgas un kvalitatīvas mācīšanas un mācīšanās vides veidošanu.

Novembrī noritēja pirmais Ogres novada pašvaldības izsludinātais konkursss „Gada skolotājs – 2015”, kurā balvu nominācijā „Inovācijas izglītības procesā” ieguva dabaszinību skolotāja un direktora vietniece Elita Atslēdziņa. Latviešu valodas un lite-

ratūras skolotāja Silvija Tutāne bija izvērtīta nominācijai „leguldījums un sasniegumi audzināšanas un ārpusstundu darbā”, sporta skolotājs Jevgēnijs Liepa – nominācijai „Mūža ieguldījums izglītībā”.

Gatavojoties Lāčplēša dienai un Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienai, Saeimas Aizsardzības, iekšlietu un korupcijas novēršanas komisija sadarbībā ar Rekrutēšanas un jaunsardzes centru no 23. oktobra – 5. novembrim rīkoja fotokonkursu „Tev mūžam dzīvot, Latvija!”. Konkursam pieteicās Madlienas vidusskolas deviņi skolēni: Dārta Liepiņa, Ketija Povha (9.kl.), Anna Stauža (10.kl.), Linda Elīza Lapsa, Elīna Smilškalne (11.kl.) Edgars Sprukts, Rihards Bičevskis, Aiga Pīķe, Iweta Streile (12.kl.), iesūtot paša uzņemtu digitālu fotogrāfiju, kurā iemūžināta mūsu valsts svētku svītēšana, Latvijas daba vai pilsētvide,

kā arī lietas, kas simbolizē nacionālo pašapziņu un lepnumu. No 187 fotogrāfijām, kuras iesūtīja konkursam 85 autori, laureātu vidū Dārta Liepiņa ar fotogrāfiju „Baltijas ceļš”.

17. novembrī – Valsts svētku priekšvakarā – vidusskolas kolektīvs pulcējās uz svētku koncertu, veltītu Latvijas 97. dzimšanas dienai. Valsts vēsture tika izdejota un izdziedāta gadalaiku krāšņumā un mainīgumā. Svinīgajā pasākumā Madlienes pagasta pārvaldes vadītājs Ojārs Atslēdziņš pasniedza pagasta Atzinības rakstus jauniešiem, kuri godprātīgi mācījušies un guvuši augstus sasniegumus iepriekšējā mācību gadā. Atzinības rakstus saņēma Kitija Balode, Māra Kļaviņa, Rainers Kriškāns, Sonora Sproģe, Indra Rudzīte, Krista Klesmane, Evija Korovacka, Undīne Piterniece, Sanita Rešinska, Arita Tirša, Aiga Pīķe, Edgars Sprukts un Iweta Streile.

26. novembrī Rīgas Latviešu biedrības namā noslēdzās Latviešu valodas un literatūras skolotāju asociācijas organizētais konkursss, kas veltīts Raiņa un Aspazijas 150. jubilejai. Konkursā piedalījās vairāk nekā 400 skolēnu no visas Latvijas, veiksmīgākie (ap simts skolēnu) tika uzaicināti uz noslēguma sarīkojumu un apbalvošanu. No Madlienes vidusskolas pasākumā piedalījās Beāte Ločmele un Aiga Pīķe, saņemot Daudzināšanas rakstu. Meitenes savus darbus iesūtīja jau martā, kad bija Aspazijas dzimšanas diena, septembrī notika konkursa 2. kārtā, kad laba vēlējumus varēja sūtīt Rainim. Paldies čaklajām rakstītājām un zīmējumu autorēm!

Skolotāja Zinta Saulīte

Madlienas vidusskolas pasākumi decembra mēnesī

No 9.-16.decembim Labdarības nedēļa

17.decembrī Sniega figūru veidošanas festivāls (ja būs sniegs)

18.decembrī plkst.14.00 sekmēs veiksmīgāko skolēnu un viņu vecāku pieņemšana pie skolas direktora (4.- 12.kl. skolēni)

18.decembrī plkst.17.00 Ziemassvētku pasākums 1.- 12.klašu skolēniem.

KULTŪRAS NOTIKUMI MADLIENAS KULTŪRAS NAMĀ

Informācija: 65039166;
e:pasts: elina.daugerte@ogresnovads.lv

24.decembrī plkst. 16:00

“ZIEMASSVĒTKU VAKARA DIEVKALPOJUMS ar muzikālu pavadījumu”

Diekvalpojumu vadīs mācītājs Vilnis Cīrulis
Muzikālo pavadījumu izpildīs senioru vokālais
ansamblis „Tik un Tā”
kopā ar ērgēlnieci Ilzi Spranci

29. decembris plkst. 13:00 Lielajā zālē **“Senioru vecgada balle”**

Koncerta programmā:
Ādažu vīru vokālais ansamblis
(vad. Gunārs Freidenfelds)
Senioru vokālais ansamblis „Tik un Tā”
(vad. Pārsla Jēkabsone)
Dejas kopā ar Skuju ģimeni no Kokneses

Dalibniekam lūdzam līdzi ņemt groziņu!
Ārpus Madlienas centra dzivojošiem dalibniekiem
transports jāpiesaka Madlienas pagasta pārvaldē pa
tel.nr. 65039185

1.janvāri plkst. 01:00 Lielajā zālē **diskoballe „Jaungada Slide”**

Dj Žanis , Dj Jāņonkulis, Dj Agnis Lazdiņš un
Dj Miks Bičevskis, leja: 3,-€
darbosies kafejnīca „Bitite”

7.janvāri plkst. 10:00 Lielajā zālē **CIRKS**

„Klaunu šovs „Oki-Doki”
Dažādi dzīvnieki, burvju triki, žonglieris
leja 1, - €

No 13.novembra - 13. janvārim kultūras nama foajē **Ogres foto kluba „Foto izstāde Madliena”**

12.decembrī plkst. 14.00

Madlienas pagasta bibliotēka
aicina uz pasākumu

“Baltais Ziemassvētku brīnumi Klusi dvēselē ienāk...”

Madlienas kultūras nams informē:

2016. gada 5. martā Sieviešu dienai veltītais vakars pie
galdīniem Madlienas kultūras namā

Visi mīļi aicināti! Ieejas maksa : 7,- € (personai)

12,- € (2 personām)

Galdīnu rezervācija un biļešu iepriekšpārdošana Madlie-
nas kultūras namā sākat no 2016. gada 20. janvāra

Tālrunis informācijai 26888669

Pateicība

*Izsaku visdziļāko pateicību Madlienas pagasta pārvaldei un
Madlienas sociālā centra meitenēm, veikala „Rasas” kolektīvam,
Inesei Valainei un Aivaram Pumpuram par atbalstu manu
māmulīti Lidiju Krastīnu pēdējā gaitā izvadot.*

Līdzjūtības

*Daudz darbinji padarīti,
Daudz solīsi iztečēti,
Lai nu mīļi Zemes māte
Pārklāj savu segenīti.*

**Izsakām visdziļāko līdzjūtību mūsu Elitai māmuļu
pavadot uz mūžības mājām.**

Pansionāta “Madliena” kolektīvs

*Mēs klusējot paliekam...
Vēji šalko un mierina mūs,
Bet tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Ir; bija un būs.
/N.Dzirkale/*

**Izsakām visdziļāko līdzjūtību un skumju brīdī esam kopā ar
Gitu no, brāļa un klasesbiedra Aivara atvadoties.
Mūsu līdzjūtība Aivara tuviniekam un piederiņajiem.**

Aivara klasesbiedri un audzinātāja

*Kas smagāks vēl var būt, pa dzīves taku ejot,
Kā atdot zemei to, kas sirdij tuvs un dārgs.
/I.Lasmanis/*

**Izsakām visdziļāko līdzjūtību Līdaku ģimenei dēlu un brāli,
zemēs klēpī guldot**

„Sprīdīšu” mājas iedzīvotāji

Madlienas pagasta pārvaldes informatīvā lapa. Tirāža 300 eks. Iespēsta SIA “Tipogrāfija Ogrē”.

Iznāk katrā mēneša pirmajā nedēļā. Materiāli nākamajam numuram iesniedzami līdz katrā mēneša 27. datumam.

Redaktors-Mareks Liepa; e-pasts: manamadliena@inbox.lv

Informatīvā lapa pieejama internetā: <http://www.slide.lv/mana-madliena>

Adrese: Madlienas pagasta pārvalde. Tālruņi: 65039085, 65039185.

Par publicētajiem faktiem un uzskatiem atbild raksta autors.

Redakcijas viedoklis ne vienmēr sakrīt ar raksta autora viedokli.

